

ET

ET

ET

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 24.7.2007
KOM(2007) 456 lõplik

2005/0211 (COD)

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 teisele lõigule,

milles käsitletakse

**nõukogu ühist seisukohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega
kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia
raamdirektiiv)**

**KOMISJONI TEATIS
EUROOPA PARLAMENDILE,**

vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 teisele lõigule,

milles käsitletakse

nõukogu ühist seisukohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv)

(EMPs kohaldatav tekst)

1. TAUST

Ettepaneku edastamine Euroopa Parlamendile ja nõukogule 24.10.2005
(dokument KOM(2005) 505 (lõplik) – 2005/0211 COD):

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus: 20.04.2006

Regioonide Komitee arvamus: 26.04.2006

Euroopa Parlamendi arvamus esimesel lugemisel: 14.11.2006

Ühise seisukoha vastuvõtmine: 23.07.2007

2. KOMISJONI ETTEPANEKU EESMÄRK

Euroopa merekeskkond seisab silmitsi suurenevate ja tõsiste ohtudega. Euroopa merekeskkonna bioloogiline mitmekesisus väheneb ja selles toimuvad pidevad muutused. Merekeskkonda hävitatakse, häiritakse ja selle seisund halveneb. Olukorra muudavad keerulisemaks ka Euroopa merekeskkonna paremat kaitsmist pärssivad institutsioonilised takistused ning lüngad teabes ja teadmistes.

Praegune merekeskkonna halvenemine ja sellega kaasnev ökoloogilise kapitali vähenemine seab ohtu heaolu ja tööhõivevõimalused, mida pakuvad Euroopa ookeanid ja mered. Kui nende probleemidega ei tegeleta, siis seab see küsimuse alla ELi merendusega seotud valdkondade võime anda suur panus Lissaboni tegevuskava täitmisel.

Kavandatud merestrateegia raamdirektiivi eesmärk on taastada Euroopa ookeanide ja merede ökotervis nende "hea keskkonnaseisundi" saavutamiseks aastaks 2021 ning selle säilitamisega. Võttes arvesse ELi merekeskkonna erinevaid tingimusi ja probleeme, kehtestatakse ettepanekuga geograafiliste ja keskkonnakriteeriumide alusel Euroopa merepiirkonnad.

Konkreetsed juhtimismeetmeid ELi tasandil kindlaks ei määrata. Direktiiviga kehtestatakse ühtsed tegutsemispõhimõtted, võttes arvesse koormust keskkonnale, keskkonnamõjusid ja asjaomaseid poliitikavaldkondi, ning konkreetsed meetmed merekeskkonna tõhusamaks kaitseks. Direktiivi tuleb rakendada merepiirkondade tasandil.

Esimeses etapis toetuvad strateegiad keskkonnaseisundi hinnangutele, et välja arendada informeeritud poliitiliste otsuste tegemine kooskõlas parimate kättesaadavate teaduslike tõenditega. Teises etapis töötab iga liikmesriik koostöös teiste liikmesriikide ja merepiirkonda jäävate asjaomaste kolmandate riikidega oma merevete jaoks välja merestrateegia, et saavutada "hea keskkonnaseisund", ning rakendab seda strateegiat. Piirkondlike merestrateegiate väljatöötamisel julgustatakse liikmesriike töötama olemasolevate merekonventsioonide raames, nagu Kirde-Atlandi merekeskkonna kaitse konventsioon OSPAR, Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon HELCOM, Vahemere kaitseks sõlmitud Barcelona konventsioon ning Musta mere kaitseks sõlmitud Bukaresti konventsioon.

Kavandatud merestrateegia raamdirektiiv sisaldub 2002. aastal vastu võetud kuuendas keskkonnavalas tegevusprogrammis. Direktiivi tuleks vaadelda komisjoni 7. juunil 2006 vastu võetud rohelises raamatus "Euroopa Liidu tulevase merenduspoliitika suunas: Euroopa seisukoht ookeanide ja merede küsimuses" välja kuulutatud ELi uue merepoliitika väljatöötamise laiemas kontekstis.¹ Kavandatud merestrateegia raamdirektiiv moodustab ELi merenduspoliitika keskkonnasamba.

3. MÄRKUSED ÜHISE SEISUKOHA KOHTA

3.1 Üldised märkused

Komisjon nõustus täielikult, osaliselt või põhimõtteliselt Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel tehtud **87** muudatusettepanekust **52**ga. Kõnealustest **52** muudatusest **37** on lisatud ühisseisukohale.

Komisjon nõustus muudatustega, milles rõhutati ökosüsteemil põhineva lähenemise tähtsust Euroopa merekeskkonna haldamisel, liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelise koostöö tähtsust merestrateegiate piirkondlikul väljatöötamisel ja rakendamisel ning keskkonnaküsimuste parema kaasamise vajadust. Komisjon nõustus ka muudatustega, mis muutsid sõnastuse selgemaks, eelkõige mõistete puhul, viidete puhul asjaomastele direktiividele (nt veepoliitika raamdirektiiv, linnudirektiiv, elupaikade direktiiv), geograafilise katvuse puhul (Musta merd käsitleva direktiivi kohaldamisala laiendamine), viidete puhul asjaomastele rahvusvahelistele lepingutele ja "hea keskkonnaseisundi" teatavate tunnuste lisamise puhul.

Komisjon lükkas tagasi muudatused, millega oleks rakendamise ajakava lühendatud, mis oleks olnud ebareaalne. Komisjon lükkas samuti tagasi muudatused, millega nähti direktiivis ette kaitsealuste merepiirkondade kohustuslik määramine. Neid piirkondi tuleks vaadelda pigem kui "hea keskkonnaseisundi" saavutamise vahendit, mitte kui iseseisvat eesmärki ning seepärast peaks määramine olema vabatahtlik. Sellise tähtsa küsimuse juures nagu "hea keskkonnaseisundi" tunnuste sisseviimine nõustus komisjon mõnede parlamendi soovitustega, kuid ta eelistab siiski selgelt tunnuseid, mis keskenduvad keskkonna kvalitatiivsetele

¹ KOM(2006) 275 (lõplik).

elementidele, mitte üksikutele surveteguritele. Ainult surveteguritel põhinev lähenemine viiks vältimatult võimalikest riskidest ja ohtudest möödavaatamiseni ega võimaldaks ELil muuta killustatud lähenemist merekeskkonna haldamisele. Komisjon lükkas tagasi ka muudatused, milles kutsuti üles andma sihtotstarbelist rahalist abi kavandatud merestrategia direktiivi rakendamiseks või andma teatavatele piirkondadele eristaatust.

3.2 Üksikasjalikud märkused

3.2.1 Parlamendi muudatused, millega komisjon nõustub ja mis kajastuvad täielikult või osaliselt ühisseisukohas

Järgmised muudatused lisati ühisseisukohale: numbrid **1, 3, 6, 7, 8, 12, 15, 16, 18, 22, 23** (põhjendused), **25, 26, 27, 28, 29, 31, 33, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 56, 60, 63, 70, 75, 77** ja **84** (artiklid).

Muudatuse **1** direktiivi geograafilise kohaldamisala laiendamise kohta eelkõige Mustale merele, välja arvatud viide Põhja-Jäämerele, võttis üle nõukogu. Muudatus **3**, milles rõhutatakse ookeanidele ja meredele esitatavaid nõudmisi, muudatus **6**, milles rõhutatakse ökosüsteemi tähtsust, ja muudatus **7**, milles viidatakse bioloogilistele ja keskkonnavalastele eesmärkidele, võeti üle osaliselt.

Muudatus **8** võeti üle osaliselt. Viidet integreerimisele muudeti selliselt, et see on nüüd komisjonile täielikult vastuvõetav.

Muudatus **12** kolmandate riikidega koostöö tähtsuse kohta võeti suures osas üle (s.t 18), välja arvatud partnerlusalgatuste idee.

Muudatus **15** kulutõhususe ning uuringute ja järelevalve vajaduse kohta võeti üle.

Muudatus **16**, millega lisati viide ökoloogiliste funktsioonide kohta, võeti samuti suures osas üle.

Muudatus **18** merekeskkonna uuringute tähtsuse kohta seitsmendas teadusuuringute raamprogrammis võeti samuti suures osas üle.

Muudatus **22**, milles rõhutati, et ühises kalanduspoliitikas tuleks käesolevat direktiivi arvesse võtta, säilitati.

Muudatus **23**, millega lisati viide ökosüsteemil põhineva lähenemise ning ettevaatuse põhimõtte kohta, viidi sisse põhjendustesse 5, 7 ja 40.

Muudatus **25**, millega lisati kasulikud viited ühinenud ning kandidaatriikide merekeskkonna kvaliteedi kohta, võeti kaudselt üle artiklisse 6, milles käsitletakse koostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel.

Muudatus **84**, milles on viide kaitsealustele merepiirkondadele uues põhjenduses, võeti täielikult üle.

Muudatus **26**, mis on seotud olemasolevate kohustuste ja algatustega rahvusvahelisel tasandil, kajastub osaliselt ühisseisukohas viite kaudu ÜRO mereõiguse konventsioonile mõistes "mereakvatoorium" (artiklis 3).

Muudatus 27 kajastub artiklis 3, milles defineeritakse mõisteid. Euroopa Parlamendi muudatuses on esitatud mõisted nagu "mereakvatoorium", "keskkonnaseisund", "hea keskkonnaseisund", "reostus". Siiski võib teinekord mõistete vahel olla sisulisi erinevusi. Eelkõige on ühises seisukohas esitatud mõiste "mereakvatoorium" määratletud kui veed, mis jäävad territoriaalvete ulatuse mõõtmiseks kasutatavast lähtejoonest mere poole, piirates seega kattuvust lähtejoonest mere poole jäävate vetega, mille suhtes kohaldatakse veepoliitika raamdirektiivi, sellega, et direktiivi kohaldatakse nende merekeskkonna kaitse elementide suhtes, mis jäävad veepoliitika raamdirektiivi kohaldamisalast välja. Vastupidiselt sellele, hõlmab muudatus 27 kogu loodeteala ning loob seega suurema katvuse vetega, mis on hõlmatud veepoliitika raamdirektiiviga. Lisaks sellele ei ole ühises seisukohas määratletud mõiste "hea keskkonnaseisund" nii üksikasjalik kui muudatuses 27. Muudatus 27 sisaldab mõistet "kaitstud merealad", mida ühisesse seisukohta ei ole üle võetud, ning vastupidi, on ühisesse seisukohta lisatud mõisted, mida ei ole muudatuses 27 ("keskkonnaeesmärk", "eripiirkond", "piirkondlik koostöö", "piirkondlik merekokkulepe").

Muudatus 28 on säilitatud Musta mere lisamisega merepiirkondade loetelusse (artikkel 4).

Muudatust 29, milles viiakse sisse viide kooskõla vajaduse kohta asjaomaste rahvusvaheliste lepingutega, on kaudselt ja osaliselt ühisseisukohas kajastatud (nt viide kooskõlale ÜRO mereõiguse konventsiooniga artiklis 3).

Muudatus 31 on ühisesse seisukohta üle võetud, kui iga piirkonna jaoks koostatud kooskõlastatud merestrategieid vaadeldakse kui riiklike strateegiate kogumit, mitte kui eraldi piirkondlikku merestrategieat. Ühisseisukohas on rohkem rõhutatud piirkondlikku koostööd (artikkel 6), mis peaks kaasa aitama hästi koordineeritud strateegiate koostamisele piirkondlikul ja allpiirkondlikul tasandil. Muudatused 33, 37 ja 47, milles soovitatakse samuti piirkondlike merestrategieate ettevalmistamist, on ka üle võetud (artikkel 6), eeldusel et piirkondlike merestrategieate all mõistetakse jällegi riiklike strateegiate kogumit ega viidata kollektiivsele vastutusele.

Muudatus 36 on üle võetud (artikli 5 lõige 3) sellises ulatuses, et seda mõistetakse kui kiiret rakendusmehhanismi. Viide ELi toetusele on osaliselt üle võetud (komisjonile vastuvõetaval viisil) artiklisse 5, milles kutsutakse komisjoni üles vastu võtma toetavaid meetmeid.

Muudatus 39 merekaitsealade kohta on üle võetud ühisseisukoha artikli 13 lõikesse 4, välja arvatud parlamendi lisatud selliste alade loomise kohustus, mis ei olnud komisjonile vastuvõetav.

Muudatus 41 piirkondliku koostöö kohta on kaetud ühise seisukoha artikliga 6. Sama kehtib ka muudatuste 42 ja 43 kohta, välja arvatud viide koostööle kolmandate riikidega, kelle lipu all sõitvad laevad tegutsevad ELi merepiirkonnas.

Muudatuses 48 soovitatakse artiklisse 8 sisse viia viide ökosüsteemi funktsioonidele. Seda on ühises seisukohas kajastatud, kuigi selline viide esineb hoopis artikli 3 lõikes 4 (mõistes "keskkonnaseisund").

Muudatus 49, milles käsitletakse peamiselt vajadust võtta arvesse olemasolevaid asjaomaseid hinnanguid artiklis 8 ettenähtud esialgse hinnangu koostamisel, on ühisesse seisukohta üle võetud viite kaudu artikli 8 lõikes 2 "muud asjaomased hinnangud, nagu need, mis on läbi viidud piirkondlike merekonventsioonide raames".

Muudatus **51**, millega nähakse ette erinõuded seoses hinnangute koordineerimise ja kooskõlaga, on ühisesse seisukohta kaudselt üle võetud eespool nimetatud lause lisamisega artikli 8 lõikesse 2 ning koostöö suurema rõhutamisega.

Muudatus **53** on ühisesse seisukohta osaliselt sisse viidud. Kuigi parlamendi sõnastuses tehtud muudatusi üle ei võetud, jõudsid mõlemad institutsioonid üksmeelele, et on vaja sisse viia viide uuele lisale (I lisa) üldiste kvalitatiivsete tunnuste kohta. Tuleb siiski märkida, et nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahel on suured lahkavõtted seoses nimetatud lisade sisuga.

Muudatus **56**, milles soovitatakse artiklisse 11 (Seireprogrammid) viia sisse viited linnudirektiivile ja elupaikade direktiivile (79/409/EÜ ja 92/43/EÜ), on osaliselt üle võetud, kuna ühises seisukohas on artiklis 13 viited mõlemale direktiivile. Täiendavat viidet üleilmse keskkonna- ja turvaseire (GMES) kohta muudatuses **56** ei ole üle võetud. Kuigi muudatustes **50** ja **63** esitatud viiteid konkreetsetele veealastele direktiividele (91/271/EMÜ, 2006/7/EÜ) ei ole üle võetud, on ühises seisukohas siiski viited "muudele olulistele hinnangutele" artikli 8 lõikes 2 ning "ühenduse õigusaktidega ette nähtud asjaomastele meetmetele" artikli 13 lõikes 2, mis neid punkte kaudselt katavad.

Muudatus **60** on vaid osaliselt ja kaudselt sisse viidud. Siiski esineb ühises seisukohas viide ökosüsteemil põhinevale lähenemisele (artikkel 1). Viide ettevaatuse põhimõtte kohta on esitatud põhjendustes. Ennetusmeetmeid, põhimõtet, et saastaja maksab ning piiriülest mõju ei ole sõnaselgelt sisse võetud.

Muudatus **70**, milles nõutakse, et komisjon esitaks neli aastat pärast jõustumiskuupäeva aruande võimalike esinenud vastuolude kohta, võeti vaid osaliselt ja kaudselt ühisesse seisukohta üle (*artikkel 20*), nimelt lausega (punktis g) "kokkuvõtte teiste ELi asjaomaste poliitikavaldkondade panuse kohta käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks".

Muudatused **75** ja **77**, milles ühtlustatakse sõnastust komiteemenetlust käsitleva otsuse 2006/512/EÜ tekstiga, võeti üle (artiklid 22 ja 23).

3.2.2 Parlamendi muudatused, millega komisjon nõustub, kuid mis ei kajastu ühises seisukohas.

Põhjendust käsitlevat muudatust **2**, millega lisatakse märkus, et EL on poolsaar, ei võetud üle. Muudatust **9** piirkondliku koostöö kohta ei võetud üle.

Muudatust **46** pädevate ("riiklike") asutuste omaduste kohta ei võetud üle.

Muudatust **52** ja **58** andmetele juurdepääsu ja kättesaadavuse nõuete kohta ei võetud ühisesse seisukohta üle, kuigi artikli 8 lõikes 2 viidatakse muudele olulistele hinnangutele, mis on teostatud piirkondlike merekonventsioonide raames. Siiski ei võetud üle viidet kohustuse kohta edastada hindamisest ja järelevalveprogrammidest tulenevad andmed Euroopa Keskkonnaagentuurile. Komisjoni reservatsiooni selle kohta, et parlamendi muudatustes puudub viide INSPIRE direktiivile, on kajastatud ühise seisukoha artikli 19 lõikes 3.

Muudatust **55** ei võetud üle. Üle ei võetud ei komisjonile vastuvõetavat viidet vajadusele võtta keskkonnanägemärkide seadmisel arvesse piiriülest mõju ega ülejäänud osa muudatusest, milles käsitleti ajakava sisseviimist, millega komisjon ei nõustunud.

Muudatust **57**, millega viidi sisse liikmesriikide vahelise koostöö nõue seiremeetodite kooskõla tagamiseks, ei võetud üle.

Muudatust **66** ei võetud põhimõtteliselt üle, kuigi mõlemad institutsioonid nõustusid, et artikli 14 uus pealkiri võiks olla "Erandid". Ühises seisukohas ei kajastu viide kliimamuutusele, kuigi komisjon oleks võinud seda ettepanekut toetada. Üle ei võetud ka punkte, mis ei olnud komisjonile vastuvõetavad nende geograafilise kohaldamisala tõttu. Parlamendi sisseviidud kohustus, mille kohaselt komisjon peab liikmesriikidele vastama, kui meetmete võtmise pädevus on ühendusel, on ühisesse seisukohta suures osas üle võetud, kuid teises artiklis (artikkel 15).

Muudatusi **67** ja **68**, milles käsitletakse sidusrühmade konsultatsiooniprotsesside sisseviimist, ei võetud üle.

Muudatust **73**, milles selgitatakse direktiivi läbivaatamise eesmärgi, ei võetud sisse.

Muudatustes **80, 81, 82, 91** ja **92**, milles käsitletakse hea keskkonnaseisundi tunnuseid, on esitatud oluliselt üksikasjalikum tunnuste loetelu, kui ühises seisukohas (21 tunnust *versus* 11 tunnust). Põhimõtteline erinevus seisneb selles, et parlament lisas üheksa tunnust, milles kirjeldatakse head keskkonnaseisundit teatava inimtegevusega kaasneva koormuse seisukohalt (nagu tegevus avamerel (tunnus 1, n), laevandus (tunnused m ja o), muud inimtegevused (tunnused p–t)). Ühises seisukohas peegeldatakse, kuigi ülevaatlikumalt, mitmeid teisi tunnuseid, mis toetuvad teatud olukorrale või mõjule.

3.2.3 Parlamendi muudatused, mis parlament tagasi lükkas, kuid mis kajastuvad ühises seisukohas

Muudatus **38** Läänemerele pilootala staatuse andmise kohta, ei võetud sõnaselgelt üle, kuid pilootprojektide määramise võimalust direktiivi rakendamise osana on ühises seisukohas kajastatud (artikli 5 lõige 3).

Muudatusi **62** ja **64** merekaitsealade kohustusliku määramise kohta ei võetud täielikult ühisesse seisukohta üle. Seda on siiski osaliselt kajastatud kahes alapunktis merekaitsealade hõlmamise kohta väljatöötatavate meetmeprogrammide osana (artikli 13 lõige 4). Tuleb siiski märkida, et ühise seisukoha sõnastuses ei ole nimetatud merekaitsealade kehtestamise kohustust.

3.2.4 Parlamendi muudatused, millega komisjon ei nõustu ja mis ei kajastu ühises seisukohas

Muudatus **4**, mis tõstis põhjendustes esile Läänemerd, lükati tagasi. Muudatust **5** kvantitatiivsete ja kvalitatiivsete eesmärkide kohta ei võetud üle. Muudatus **10**, milles kutsuti üles koordineerima tegevust liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel, kelle lipu all sõitvad kalalaevad tegutsevad ELi mereakvatooriumis, lükati tagasi. Muudatus **11** ratsionaalse lähenemise kohta Natura 2000 võrgustikule lükati samuti tagasi. Muudatusi **13** ja **17**, milles kohaselt tuleks uuringuid teatavates piirkondades eriliselt toetada, ei võetud üle.

Muudatused **14** ja **88**, millega nähti ette sihtotstarbeliste struktuuride loomine liikmesriikide tasandil sektoriülese koostöö korraldamiseks, lükati tagasi.

Muudatused **19** ja **74**, mille kohaselt peaks ühendus rakendamist rahaliselt toetama, lükati tagasi.

Muudatused **20, 34, 35, 69, 79** ja **85**, milles lühendati kõiki rakendamise tähtaegu, lükati tagasi.

Muudatus **21**, mis läheb kalanduse juhtimise küsimuses asutamislepinguga vastuollu, lükati tagasi.

Muudatus **30**, millega lisatakse Aadria mere ääres paiknevate liikmesriikide nimekirja Horvaatia (artikkel 4), lükati tagasi. Nõukogu soovis välja jätta kõik viited liikmesriikidele selles artiklis.

Muudatus **32**, milles toonitati veelgi "hea keskkonnaseisundi" saavutamise kohustust, lükati tagasi. Ühises seisukohas pehmendati komisjoni esialgset sõnastust selles tähtsas küsimuses

Muudatust **40**, millega muudeti artikli 6 pealkirja, ei võetud üle.

Muudatus **44**, millega nähti ette spetsiaalne regulatiivne raamistik infrastruktuuriprojektide jaoks merekeskkonnas, lükati tagasi.

Muudatus **45**, milles käsitleti ühist põllumajanduspoliitikat, lükati tagasi.

Muudatus **54**, milles jäeti "hea keskkonnaseisundi" tunnuste edasiarendamise puhul välja kõik viited komiteemenetlusele, lükati tagasi.

Muudatused **59** ja **61**, milles nähakse ette meetmete ja kavade vastuvõtmine merereostuse jälgimiseks ja tuvastamiseks, lükati tagasi.

Muudatust **65**, milles nähti ette, et komisjon koostab ookeanide hea haldamise kriteeriumid, ei võetud üle.

Muudatus **71**, millega viidi sisse Põhja-Jäämere kaitsmise kohustus, lükati tagasi.

Muudatust **72**, milles käsitleti merekaitsealasid ja milles nõutakse nende rajamise kohta eduaruannete koostamist, ei võetud üle.

Muudatus **76**, milles nähakse seoses uue komiteemenetlusega ette kontrolliga regulatiivmenetlus metoodiliste standardite vastuvõtmise korral, lükati tagasi.

Muudatust **78**, millega oleks kehtestatud kohustused liikmesriikidele seoses vetega, mis ei kuulu ELi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla, ei võetud üle

Muudatust **90**, millega jäetaks radionukliidid hinnatavate ainete nimekirjast välja, ei võetud üle.

3.2.5 Nõukogu poolt ettepanekusse tehtud täiendavad muudatused

Ühisesse seisukohta on võrreldes komisjoni esialgse ettepanekuga tehtud mitu olulist muudatust. Kahjuks muudavad need muudatused ettepaneku nõrgemaks.

Kõige olulisemad muudatused on seotud järgmiste aspektidega:

- **Direktiivi väiksem ambitsioonikus, mis tuleneb artikli 1 muutmisest.** Komisjoni esialgses ettepanekus oli nõutud merestrateegiate väljatöötamist "mille otstarve on

saavutada hea keskkonnaseisund", ühises seisukohas on seda sõnastust veidi pehmendatud, öeldes "mille eesmärk on saavutada hea keskkonnaseisund".

Positiivsem on asjaolu, et liikmesriikidelt nõutakse, et nad näitaksid üldist suundumust hea keskkonnaseisundi saavutamise suunas aastaks 2021. Ühisest seisukohast lähtudes, ei oleks merestrateegiate loomine aastaks 2021 piisav, kui need strateegiad ei viiks merekeskkonna parema kaitsmiseni.

Lisaks sellele jääb direktiivi lõppeesmärgiks siiski hea keskkonnaseisundi täielik saavutamine, sest teisi direktiivis sisalduvaid viiteid sellele põhimõttele ei muudetud (nt artiklis 13).

- **Uue sätte sisseviimine, millega vabastatakse liikmesriigid teatavate rakendusmeetmete võtmisest, kui merekeskkonnale ei ole märkimisväärset ohu või kui kulud oleksid ebaproportsionaalsed:** nimetatud uus säte viidi sisse lisaks juba olemasolevatele tagatismehhanismidele seoses rakenduskuludega ettepaneku eelnõus (eelkõige artikli 13 lõige 3). Vajadus näidata märkimisväärse ohu või ebaproportsionaalsete kulude puudumist, ei ole ühises seisukohas piisavalt selgelt väljendatud.

Muud olulised muudatused on järgmised:

- **Merestrateegia ja veepoliitika raamdirektiivi geograafilise kohaldamisala kattuvus:** Mereakvatooriumi mõistet artikli 2 lõikes a muudeti näitamaks, et mereakvatooriumi tuleb laiendada veepoliitika raamdirektiiviga hõlmatud mereakvatooriumini, kui tegemist on mere ökosüsteemi elementidega, mida veepoliitika raamdirektiivis ei käsitleta. Meredirektiivi kohaldamisala laiendamine veepoliitika raamdirektiiviga hõlmatud mereakvatooriumini on vajalik, et tagada mõlemate direktiivide ühtne rakendamine, kuna mere ökosüsteemid ei juhindu kunstlikest halduspiiridest. Nende kahe direktiivi vaheline geograafiline seos oleks võinud terviklikum olla ning katta ka ranniku- ja üleminekuveed (nt jõesuudme läheduses paiknevad pinnaveekogud, mis on rannikuvete läheduse tõttu osaliselt soolase veega).
- **Komisjoni kontroll rakendamise üle (artiklid 12 ja 16):** ühises seisukohas piiratakse komisjoni rakendusjärelvalve ülesannet, mis piirneb nüüd komisjoni seisukohaga, mis võetakse liikmesriikide teadete alusel.
- **Uus säte pilootprojektide kiire rakenduskava kohta (artikli 5 lõige 3):** ühisesse seisukohta lisatakse uus säte võimaluse kohta kiirendada rakendamist niinimetatud pilootprojektide piirkondades, mille määratlevad asjaomased liikmesriigid.
- **Liikmesriikidele osutava viite väljajätmine artiklis 4:** ühises seisukohas üksnes loetletakse merepiirkonnad ja soovitatakse allpiirkondi, ilma konkreetselt nimetamata, millised liikmesriigid piirnevad nende piirkondade ja allpiirkondadega.

4. JÄRELDUS

Komisjon leiab, et ühine seisukoht, mille võtsid vastu kõik liikmesriigid, välja arvatud üks liikmesriik (Itaalia jäi erapooletuks), on suur samm edasi merestrateegia raamdirektiivi vastuvõtmise suunas.

Komisjon märgib siiski, et ühine seisukoht ei ole nii ambitsioonikas kui komisjoni esialgne ettepanek, eelkõige ettepaneku üldist ambitsiooni, õiguslikku siduvust, hea keskkonnaseisundi staatuse eesmärki ja rakenduskulusid silmas pidades. Selles viimases punktis tahab komisjon meelde tuletada, et vajalikud poliitilised otsused on võimalikud vaid kvaliteetse teabe korral, ning et praegused hindamis- ja seireprogrammid ELi tasandil ei ole ei ühtlustatud ega täielikud.

Siiski on komisjonil hea meel, et ühises seisukohas tunnistatakse teravat vajadust Euroopa ühtse lähenemise järele, et kaitsta paremini meie ookeane ja meresid. Positiivsed on samuti viited liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelise koostöö ja koordineerimise tähtsuse kohta merestrateegiate piirkondliku väljatöötamise ning rakendamise puhul. Kasulik on ka täiendavate tunnuste lisamine "hea keskkonnaseisundi" mõistesse, kuigi komisjon eelistaks tunnuseid, mis keskenduvad keskkonna kvalitatiivsetele elementidele, mitte üksikutele surveteguritele.